

اقدامات تاکتیکی
و عملیاتی
تل آویو، براساس
نگرش «امنیت
تلافی جویانه»، در
مناطق بحرانی
افزایش خواهد
یافت. «امنیت
تلافی جویانه»
به موازات
«بازدارندگی
تاکتیکی» و
«دیپلماسی
قهرآمیز» تنظیم
شده که سه مؤلفه
محور اصلی تفکر
تل آویو در برخورد با
ایران است.

صرفاً در چنین وضعیتی است که می‌توان به زمینه‌های لازم برای مقابله با تهدیدات منطقه‌ای توجه کرد. به موازات چنین فرایندی، محورهای اصلی سیاست امنیتی و نظامی تل آویو ایجاب می‌کند که با «رویکرد انقلابی ایران» مقابله شود.

نقش یابی ایران در محیط منطقه‌ای و مقابله با سیاست‌های توسعه‌طلبانه اسرائیل بخشی از معادله قدرت منطقه‌ای است. ایران در دوران موجود تاریخی، ۸۵ میلیون نفر جمعیت دارد، بخش قابل توجهی از جمعیتش را نیروهای جوان تشکیل می‌دهد، انگیزه و قالب‌های آرمانی در تفکر ایرانی وجود دارد که در قالب‌های امپراتوری کهن ریشه دارد و از همه مهم‌تر اینکه برای قرن‌ها و سال‌ها در تهدید و تحقیر و رویارویی نظامی قرار داشته است، بدون اینکه بتواند به کنش تهاجمی قدرت‌های بزرگ پاسخ مؤثری بدهد. به همین دلیل است که آمریکا قابلیت نظامی ایران را در مقایسه با هر بازیگر منطقه‌ای کاهش داده و از این طریق کوشیده است تا شکل جدیدی از موازنه ژئوپلیتیکی را برقرار کند.

ضرورت‌های موازنه منطقه‌ای از طریق ایالات متحده به افزایش خرید تسلیحاتی کشورهای منطقه‌ای از آمریکا منجر شده است. نسل جدید رهبران سیاسی کشورهای جهان عرب در صدد هستند تا روابط خود با آمریکا و اسرائیل را بازتولید کنند. تجهیزات هوایی و دریایی که امارات عربی متحده طی دهه گذشته خریداری کرده است به لحاظ قابلیت و دقت کنش راهبردی در فضای تهدید خیلی بیشتر از قابلیت‌هایی است که یک ایران تاریخی و یک ایران منطقه‌ای با گستره قابل توجهی از جغرافیای سرزمینی از آن بهره‌مند است. در حقیقت هواپیماهای اف ۷ چینی، میگ ۲۱، ۲۳ و ۲۵ روسی در شأن سیاست‌های راهبردی جمهوری اسلامی نیست. اما چه می‌شود کرد و چه باید کرد در فضایی که اقدام و کنشی پدانه و نامتوازن علیه ایران شکل گرفته و تداوم یافته است؟ هدف غرب این است که در ابتدا نقش منطقه‌ای ایران و بعد قدرت منطقه‌ای اش را کاهش دهد و در نهایت جایگاه ساختاری ایران را متزلزل کند. پیش‌تر نتانیاهو صحبتی داشت که خیلی هم دقیق بود. او گفته بود ایران خیلی بزرگ است و قدرت خیلی زیادی دارد. به عبارتی مسئله اسرائیل فقط «جمهوری اسلامی» نیست. در این باره حدود سه سال پیش مقام معظم رهبری فرمودند که هدف اصلی بازیگران تهدیدکننده اصلاً جمهوری اسلامی نیست. با جمهوری اسلامی به این دلیل تعارض دارند که می‌تواند معادله قدرت را در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی بازتعریف کند.

آمریکایی‌ها برای متزلزل‌سازی ژئوپلیتیک قدرت در آسیای جنوب غربی یعنی از افغانستان و پاکستان تا حوزه شرقی مدیترانه مبلغ ۷ هزار میلیارد دلار هزینه کردند، چرا تغییرات ژئوپلیتیک ایجاد نشد؟ چون ایران توانست نوعی موازنه ژئوپلیتیک قدرت را براساس ابزارهای نامتقارن فراهم کند. سؤال دیگر این است که چنین کشوری چرا مورد هجوم نظامی قرار نمی‌گیرد؟ به این دلیل که موازنه‌سازی در محیط منطقه‌ای زمانی می‌تواند حاصل شود که قابلیت‌ها و ابزارهای لازم برای ایجاد نوعی بازدارندگی نسبی وجود داشته باشد.